

עלוז ניצוצי הכולל

יוצא לאור ע"י כולל להוראה 'כולל מוהרא"ש' מיסודו של
כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בנשיאות מורינו ורבינו הרה"צ שליט"א

עלוז מס': 54

פרשת: ראה

דבר המערכת

זמן אלול: בסיעתא דשמייא, ביום ראשון הקרוב, א' דר"ח אלול, חוזרים לכולל לאחר חופשת בין הזמנים, ללימוד נלהב ביתר שאת וביתר עוז, להרבות זכויות ליום הדין, כמובן שכל השותפים היקרים שלנו זוכים לקחת חלק ומקבלים את הזכות הנפלאה של השתתפות בלימוד הקדוש גם עבורם וזוכים להכנה מיוחדת לקראת יום הדין.

סליחות: כפי הנהגת מוהרא"ש זי"ע יתקיימו בכולל סליחות בחודש אלול (החל מיום שלישי הבלע"ט) בשעה 15:00 ומיד לאחר מכן תפילת מנחה, כולם מוזמנים.

אתר הכולל: ב"ה כפי שעדכנו בעבר נבנה אתר מיוחד למען זיכוי הרבים, שירכז את כלל השיעורים והחיזוקים של ראש הכולל שליט"א, וכן את הדף היומי של הרב אליעזר אדלשטיין שליט"א, האתר הוקם ועלה לאוויר, חשוב לציין שהאתר עדיין בהקמה ובקרוב ייתכנו שינויים רבים, יש למה לצפות. כעת כבר ניתן לצפות באתר הקיים, בכתובת: **כולל-מוהראש.ישראל** (בעברית), נשמח לשמוע את תגובותיכם על האתר.

דף היומי בשידור חי: השבוע הוקמו התשתיות ונרכשו מצלמה ומיקרופון איכותיים כדי שהשידור יעבור בצורה חלקה ואיכותית, בהמשך נעדכן היכן ניתן לשמוע את השיעור בשידור חי מכל מקום בעולם, יישר כוח לתורם החפץ בעילום שמו, עדיין אפשר להשתתף בזכות לשלם עבור חלק מהמוצרים, ניתן ליצור קשר עם המשרד.

דבר ראש הכולל

סוכריה לצדקה!?

אנו נמצאים בפרשת ראה ערב ראש חודש אלול, ומתקרבים לימי הדין, ומהי העצה לצאת זכאי בדין? **והנה** "תשובה תפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה", ובפרט בימי אלול שיש להרבות בצדקה וחסד, **אלול** - ר"ת "איש לרעהו ומתנות לאביונים", היינו בחודש אלול צריכים להרבות בנתינת צדקה להרבות זכויות ליום הדין.

ואנו רואים שדייקא בפרשה זו, מרבה התורה במעלת מצות הצדקה: - "כי יהיה אביון..." לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ירך מאחריך האביון", "כי פתוח תפתח את ירך לו", "נתון תתן לו", "הענק תעניק", כי מעלת הצדקה שמצילה ממות גדולה מאד, והיא הזכות שתעמוד לאדם ביום הדין.

יודוע כי בכל הדברים יכול השטן לקטרג על האדם אולי לא חזר בתשובה באמת, ואולי התפילה איננה בכוונה "לשם שמים" וכו', אבל כשנותן צדקה לעני גם אם נתן כביכול לשם פרסום וכו', מכל מקום קיים את המצוה בשלימות, כי העני החיה את עצמו בצדקה שנתן, ועל מצות "צדקה" אין שום קטרוג.

וזה מה שכתוב "ולך תהיה צדקה", היינו מה שאדם זוכה לתת צדקה, זה בשבילו זכות לנצח נצחים.

ובפרט לפני התפילה צריך לתת צדקה, כמו שמובא בגמרא (ב"ב י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי, דכתיב "אני בצדק אחזה פניך" והבן איש חי (בספרו עוד יוסף חי פרשת ויגש אות י"ב) כתב, שאף בשבת קודש יכין מערב שבת מצות במקום מסוים, וכשיגיע ל"ואתה מושל בכל", יכוון במחשבתו שהמעות ינתנו לצדקה, ובספר "יפה שיחתן" (ח"ב עמ' כ') העיד הגאון רבי אלחנן היילפרין על האדמו"ר מקאשנא, **שהיה נותן סוכריה** לילד קודם התפילה, כדי **לקיים מצות צדקה**.

ומסופר על גבאי צדקה שאסף צדקה בבית הכנסת, ואחד מן המתפללים פשפש בכיסו ולא מצא מטבעות, ומצא רק **סוכריה** שהיתה בכיסו, ונתן זאת לצדקה לקופה. לאחר כמה ימים בבית הכנסת אדם שפתאום היתה ירידת סוכר (היפוגליקמיה) וחלה סכנה לחייו, וחפשו איזה סוכר, ולא היה בנמצא, והגבאי פתאום נזכר בסוכריה שהיתה לו בקופת הצדקה לקחה ונתנה לו והציל את חייו, כי "צדקה תציל ממות".

וזהו ו"לא תקפוץ את ירך מאחריך האביון, ר"ת - "תהלים", כי בדרך כלל מתי אנשים מתחילים לומר תהלים כשיש ח"ו חולה או ניתוח וכו', והתורה הקדושה מרמזת לנו, שאם ניתן צדקה קודם, אזי "צדקה תציל ממות", וזה התהלים כדי להקדים תרופה למכה.

וכתב הגאון רבי שלמה זלמן ערנרייך הי"ד, משמלוי, שכתוב במדרש שיש להכות על הלב בשעה שמתוודים לפניו יתברך, כאומר ללב "אתה גרמת לי", והאריז"ל הוסיף, שיש להכות על הלב באגרוף קמוץ והובא במג"א (או"ח סימן תר"ז סק"ג) וביאר, שהרי את החטאים אפשר לפדות בצדקה, כמו שאמר דניאל לנבוכנצר "וחטאך בצדקה פרוק" (דניאל ד, כד), ועל כן מכים על הלב ביד קמוצה, כאילו אומר: הנני מכה על החטאים שהיה אפשר לפדותם בצדקה, אך ידי הקפוצה גורמת לי שחטאים אלו עדיין עלי ועליהם אני מתוודה.

שנזה להרבות בצדקה בחודש אלול, ובפרט לאברכים עניים עמלי תורה, ונזכה לכתובה וחתימה טובה.

בברכת שבת שלום ומבורך
הרב גד סולומון ראש הכולל

זמני השבת

ירושלים	כניסת שבת	מז"ש (שמיים)	ר"ת
18:40	19:51	20:26	ירושלים
18:57	19:54	20:28	ת"א
18:57	19:54	20:28	חיפה
18:35	19:52	20:26	יבנאל

כמה נרות אישה מדליקה בערב שבת?

תשובה: "וראי להדליק לכבוד שבת
ארבעה נרות של חלב - כנגד שם הוי"ה
ברוך הוא וברוך שמו, **ושני נרות של שמן**
זית - כנגד זכור ושמו, אשר זה חשוב
במאוד מאוד, ואחר כך כל פעם כשנותן
הקדוש ברוך הוא בן או בת **מוסיפים נר**
אחד, ולא יותר".

(אשר בנחל חלק מ"ח עמוד פ"א)

ידוע שבברסלב נוהגים לא לאכול בצל, האם זה גם כשהוא מבושל?

תשובה: "אודות שאלתך וכו', מה שרבינו
ז"ל הזהיר לא לאכול בצלים (שיחות הר"ן סימן
רס"ה), או אישה מעוברת שלא תאכל שום
ובצלים, (ספה"מ הריון ד') **מדובר כאן על ירק**
כשהוא חי, ולכן אנשי שלומינו היו **מבשלים**
את זה, כי עיקר הארס שיש בבצל זה
כשהוא חי, ולכן רבינו ז"ל הקפיד שלא
לאכול בצל חי, אבל **אחר בישול יכולים**
לאכלו כי זה מוציא את הארס".

(אשר בנחל חלק מ"ח עמוד ר"ח)

שאלה: האם מותר לבקר בגן הבהאיים בחיפה?

תשובה: ידועה ההלכה **שאסור להיכנס לבית עבודה זרה** ובכלל זה
הכנסיות של הנוצרים בימינו, אמנם למסגד של מוסלמים אין איסור
להיכנס כיון שהמוסלמים מאמינים בה' ואינם עובדי ע"ז.

ובענין כת הבהאיים: גם הם מאמינים בה' ומתפללים אליו, אלא שהם
מאמנים שמנהיגם הוא שלוחו ונביאו כמו המוסלמים, וא"כ **אינם**
נחשבים כבתי עבודה זרה, ומעיקר הדין אין איסור להיכנס לשם.

וכל שכן הגנים הבהאיים שאינם בתי תפלה כלל - (המקדש הבאב,
נבנה על קברו של מייסד הדת הבאבית ואינו מקום תפלה, והבהאיים
רואים ערך מיוחד ביופי ונקיון, והגנים נבנו לבטא ערכים אלו, ולכבד את
מנהיגם, וכן יש גם בעיר עכו) - בוודאי שאינם נחשבים כבתי עבודה זרה,
ואין איסור להיכנס לשם, ואפילו בגנים השייכים לעבודה זרה פסק מרן
השו"ע (סימן קמ"ז ס"ג) שמותר להנות מהם בחינם, וכ"ש גנים אלו שאינם
עובדי ע"ז.

וכ"כ להתיר מעיקר הדין, הגאון רבי ברוך שרגא (בשו"ת ברוך אומר יו"ד עמ'
קצ"ח), הרב שמואל גנוט (בספר ויאמר שמואל סימן פ"ו) בשם הגרי"ש אלישיב
זצוק"ל, ובספר קום התהלך בארץ (עמ' קס"ה) בשם הגר"א נבנצל, ובשו"ת
בנין אריאל (עמ' ע"ה) הובא שכ"פ הגאון זלמן נחמיה גולדברג, בשם רבה
של חיפה הרב שאר ישוב הכהן זצ"ל, (וכן העלה שו"ת דברי דוד טהרני ח"א יו"ד
סימן כ', ושו"ת ימין משה ח"א יו"ד סימן ל"א עיין שהאריך).

ומכל מקום **למעשה**, כתבו כל הפוסקים הנ"ל **שאין זה נאה ליהודי**
שומר תורה ומצוות ללכת למקומות מעין אלו, הן מצד שלא חסר לנו
מקומות טובים בארצנו הקדושה, ומן מצד שלא לטמאות את העיניים
במקומות מעין אלו.

גם אתה יכול לשאול: kolelmoharosh@gmail.com

מעלת לימוד ההלכה מספרי ברסלב

"על ידי **לימוד פוסקים** זוכים להיות מלך ומושל בארץ, ואז יכולים להעמיד ולהקים השערים שטבעו בארץ, וזה בחינת
(משלי כ"ד) "מלך במשפט יעמיד ארץ", 'במשפט' דיקא, הינו על ידי משפט, שהוא משפטי ודיני התורה, **דהיינו לימוד פוסקים**,
שמבררים משפטי ודיני התורה, על ידי זה נעשה מלך ומושל, ועל ידי זה יוכל להעמיד ארץ, ואז מעמיד ומקים ומגלה
השערים שטבעו בארץ, **שעל ידי זה זוכין לגן עדן כנ"ל**" (לקו"מ ח"א תורה רפ"ו)

הקדשות

העלון מוקדש

לרפואת אליעזר שלמה בן מיכל נ"ו.

העלון מוקדש

לעילוי נשמת אברהם בן יקוט ז"ל
גלב"ע כ"ו אב התשע"ט ת.נ.צ.ב.ה.

סיפור לשבת

סיפר הרה"ג ר' יעקב שפיאצקי מבני ברק: בנינו תקופת מה אחרי שנכנסנו לדירה. מובן שהתקנו סורגים, לפי החוק הרווח בין סורג לסורג חייב להיות 10 ס"מ לכל היותר. בפועל, האדם שהתקין את הסורגים הניח את אחד מהם במרחק של 12 ס"מ. לא ידעתי על כך, והוא לא סיפר לנו על הטעות, וייתכן שגם הוא עצמו לא שם לב לזה. בפועל התגוררנו בדירה שיש בה חשש לסכנת חיים, מבלי להיות מודעים לכך בכלל.

בערב אותה שבת שעליה ברצוני לספר, החלטתי לשים קץ לדין ודברים שהיה לי עם יהודי מסוים. עד כה קיוויתי שהוא יודה בחלקו בסכסוך ויפעל כמתבקש, אבל זה לא קרה, והחלטתי שהגיע הזמן לעשות שלום.

לא רק בלב מחלתי, אלא גם שלחתי לו משלוח יפה בערב שבת. בשבת קודש אחרי הצהריים הייתי בבית הכנסת. לפתע אמר מישהו דבר מה, וחברו ענה כנגדו. גם אני הייתי קשור לעניין, והדבר הסעיר את רוחי מאד. בחסדי ה' זכיתי לקחת את העניינים ברוח טובה ולומר: "גם זו לטובה, גם זו לטובה".

זה דרש ממני מאמץ, וגם היה כרוך באי נעימות, ובכל זאת לא התפתיתי להיגרר למחלוקת ולרגשות שליליים, והצלחתי להתרכז בכך שהכל מאתו יתברך. ואם כך הדבר, עלי רק להודות לו על שהוא מנהיג אותי באופן הטוב ביותר.

כשחזרתי הביתה ראיתי את כולם נסערים, ואומרים לי "מזל טוב! קיבלנו ילדה במתנה". הם מספרים לי שבתי בת השנה הייתה במרפסת, ונכנסה בדיוק באותו מרווח של 12 ס"מ שבין הסורגים. היא השחילה את כל גופה החוצה, וכך היתה תלויה בין שמים לארץ בקומה חמישית. כפסע היה בינה לבין... ה' ישמור ויציל.

באותו זמן, ישבה אשתי עם הבנות וקראה פרקי הודאה. הן אמרו 'מזמור לתודה' ואת פרק קל"ח "אודך בכל לבי... אודה את שמך על חסדך על אמתך... ה' חסדך לעולם". הן לא ידעו מה קורה בדקות אלו במרפסת. ברגע האחרון ממש, הבחינה בתינוקת, בתי הגדולה בת השש עשרה, ובסייעתא דשמיא היא לא איבדה עשתונות. ברוגע היא ניגשה אל הפעוטה והחזירה אותה פנימה, לתוך הבית.

ואני לא ידעתי, כי באותן דקות גורליות בהן אני 'סופג אבנים' ומתחזק ואומר 'גם זו לטובה', מצטרפת הזכות הזאת עם זכות ההודאה לה', וברגעים אלו מציל הקב"ה את בתנו הקטנה מנפילה הרת אסון.

לו הייתי נשאל לפני כן: איזה צער עדיף, האם עגמת הנפש שהיתה לי, או לחילופין, ה'...? ודאי שהייתי בוחר במה שקיבלתי. אף אחד אינו יודע איזה צער נמנע ממנו.

פניי אוצר לאברכי הכולל

עכשיו בימי אלול הקדושים צריכים להיזהר מאוד מאוד להתפלל **בכל יום במניין** את השלוש תפילות - שחרית, מנחה, ערבית. ומי שזוכה לומר בכל יום **כמה דפים תיקוני-זוהר** אין למעלה מזה, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קכז): 'מה שנוהגין לומר תיקונים באלול, שהניגון של התיקונים, וגם מהחלישות הלב שיש לכל אחד אז, מחמת שכל אחד מתאחר אז בבית-המדרש יותר מרגילותו - מכל זה נעשה דברים עליונים ותיקונים גדולים למעלה'; ולכן **אשרי מי שזוכה לומר בכל יום בימי אלול הקדושים כמה דפים תיקוני-זוהר** שזה זיכוך הנפש גדול מאוד. (מכתב ל' אב תשע"ד)

דרשות מוהר"ש לאברכים

הנה עכשיו **חודש אלול**, עברה עלינו שנה, אחת עשרה חודשים. פגמנו בעיניים, באו לא נעבוד אחד על השני - אנחנו צריכים לחזור בתשובה! שעל-כל-פנים **מעכשיו להוציא את המחשב מהבית**, להוציא את האיפד שלך. אתה מגרה את היצר-הרע ואתה בא להוצאת-זרע-לבטלה, לא יועיל לך שום דבר! אתה מחמם את עצמך ובא לידי הרהורים רעים.

האוזניים - פגמנו באמונת חכמים, רבנו אומר (ליקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן כא, אות א), שלכל אחד יש **שבעה נרות**. בספר יצירה (פרק ד, משנה ד) קורא להם שבעה 'שערים' - שני עיניים, שני אוזניים, שני נקבי החוטם והפה. אומר רבנו שזה כנגד המנורה, כל **יהודי צריך לתקן את המנורה שלו** בכל יום, הכהן גדול היה מטיב את הנרות בבין-הערבים, מנקה את המנורה ומדליק את הנרות. גם היום יש לנו מנורה, אצלנו ממש! אם **תשמור על העיניים, האוזניים, החוטם והפה שלך, תנקה אותם - אז המוח יאיר לך**, ותחשוב רק מהקדוש-ברוך-הוא. (דרשה 'אלול בכולל')

הקדשות

העלון מוקדש

להצלחת **עזרא בן נעימה נעמי**, וירדנה שמחה בת צ'חלה רחל. ולעילוי נשמת מרת אימו **נעימה נעמי בת ויקטוריה ואביו יחזקאל בן עזרא מאיר ז"ל**.

העלון מוקדש

לזכות **ידידיה דוד בן יהודית** שיהיה לו הצלחה גדולה בכל העיניים לו ולבני משפחתו ולכל עמ".
ולעילוי נשמת מור אביו **אשר בן רפאל** נלב"ע כ"ז תמוז ה'תשע"ה.

השלום בפרשה

תסתכל במראה!!

זוג! אז במקום להעיר ולבקר ולתלות אשמה בן הזוג על כל הליקויים שלו, תבין כי הוא **בסך הכול 'מראה'** דרכה משתקפים כל ליקוייך אתה, וכשתתקן אותם שוב לא יהיה צורך לשלוח אותם אל בן זוגך...

עכשיו בואו ונתבונן כיצד יסוד זה יכול לגרום להם [ולנו] חיים טובים ומאושרים הרבה יותר: יוסף מגיע לביתו ומבחין כי ערימת הכביסה מאתמול [או משלשום] עדיין לא קופלה. ברגע הראשון הוא חושב 'לשחרר' הערה על העצלות של אשתו, על כך שהיא לא מקשיבה לבקשותיו לסדר ולארגן את הבית, ועל כך שאינה עושה כלום ולמה היא מבזבזת את הזמן שלה על כל מיני דברים במקום להתעסק בעיקר וכו'... אבל אז נזכר הוא ביסוד שלמד ומיד שואל את עצמו: "מה הקב"ה רוצה לומר לי עכשיו? שאני עצלן? שאני לא מקשיב לו? שאני לא עושה כלום? שאני מבזבז את הזמן שלי על כל מיני דברים במקום להתעסק בעיקר?!" נו, כיצד הוא יכול להעיר לה עכשיו?! הרי לה אין שום חיסרון, מראים לו דרכה את מה שעליו לתקן, וכשיתקן היא תשמע בקולו, הכביסה תהיה מקופלת, והזמן שלה לא יהיה מבזבז כי הזמן שלו מנוצל!!!

לבסוף מצא יוסף את המקור המדויק לכך בספר **חסד לאברהם** של הרב המקובל רבי אברהם אזולאי זצ"ל סבו של החיד"א (מעייני רביעי עין יעקב נהר מח): "**התלמיד חכם כפי מה שמתנהג עם הקב"ה כן אשתו מתנהגת עמו**, וזה סוד מה שאמרו רבותינו ז"ל (יבמות סג): - "זכה עזר, לא זכה כנגדו", שמורדת בו כמו שהוא מורד בקונו. וזה הסוד לא שייך אלא לצדיקים, ולזה כל בן תורה שאין אשתו נשמעת לו, אין ראוי להתרעם עליה כי איהו דאפסיד אנפשיה [הוא הפסיד לעצמו שבזה שלא שמע לקב"ה אין אשתו שומעת לו]. אמנם אם אינו בן תורה - דרך טבע באשתו שנשמעת לו מפני שהיא יראה ממנו" [ולא מפני שהוא נשמע לקב"ה], ומיני אותו יום והלאה השתדל יוסף לא לכעוס על אשתו. הוא הבין כי באמת אין מה להתרעם עליה, אתה מפסיד לעצמך במעשיך, ואם תהיה בסדר עם הקב"ה כולם יהיו בסדר - איתך...

וזה "ראה אנוכי", בכל דבר תסתכל בתוכך, מה אתה צריך לתקן, ואזי זה יהיה "את הברכה אשר תשמעו", שזאת הברכה שכל אחד משמיע לשני דברי ברכה ומחמאות ומילים טובות, ומסתכל רק על הטוב שיש.

אנו צריכים להשתדל לראות אך ורק את "אנוכי ה' אלוקיך", את האלוקות הנמצא בכל דבר, ונזכה לכל הברכות והישועות.

"ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה". מה פירוש "ראה אנוכי"??

מעשה בשני צדיקים רבי יצחק מוורקא זצ"ל ורבו רבי אברהם משה מפשיסחא זי"ע ששמעו שבכפר נידח מתגורר צדיק נסתר ושמו רבי צבי הירש מגידל זי"ע המסתיר עבודת קודשו ומדרגותיו מעיני הבריות.

נדברו הצדיקים לנסוע לשם ולשבות במחיצתו, אולי כך יוכלו לעקוב מקרוב אחר אורחותיו. ואכן, נסעו והגיעו לביתו בכניסת השבת וביקשו רשותו לשבות בביתו בהיותם זרים בעיר ואין להם שם קרוב ומודע. לא יכול היה ר' צבי לגרשם מביתו מפאת קדושת השבת, אולם הודיעם שהוא אדם פשוט ואורחותיו פשוטים, ואכן התפלל במהירות כאדם פשוט וערך את השולחן כאיכר מגושם.

ביקשו השניים להביאו לדברי תורה, והחלו לומר דברי תורה על פרשת השבוע פרשת "ראה". אמר האחד: "ראה אנוכי" האדם צריך לראות תמיד לנגד עיניו את ה"אנוכי ה' אלוקיך". - אמר השני: "ראה אנוכי" אמר משה רבנו, הביטו בי! כשמתבוננים בצדיק ובאורחותיו, מקבלים - יראת שמיים ומתעלים ברוחניות. פנו אל בעל הבית ואמרו לו: "ועכשיו יגיד כבודו דברי תורה". רטן ר' צבי ואמר: ואני אומר "ראה אנוכי" [פֶּאֶטְשָׁצָא סְאִבְיָא, הביטו לתוך עצמכם, בפולנית] כך יאמר כל אחד לעצמו. יסתכל ויאבחן את חסרונותיו, ואל יבוא לרחרח אצל זולתו ולגלות את סודותיו.

איך קשור מעשה זה לחיי הנישואין?

נפתח במקרה: יוסף ודינה הם **זוג נשוי**. רמת חיי נישואיהם סבירה והגיונית אלא שנקודה אחת מעיבה עליהן ומעריכה אותן; **הביקורת!** יוסף מבקר את דינה בצורה מוגזמת. אין יום שעובר ללא כמה וכמה דברי ביקורת ממנו אליה. על מה הוא לא מעיר לה; על האוכל ועל הניקיון, על הלבוש ועל הסדר בבית, על תכונותיה ועל מידותיה.

המצב נעשה בלתי נסבל. מן השמיים ראו את צערה. ריחמו עליה, האירו את עיני בעלה והעניקו לו את הרצון לנסות ולהבין כיצד ניתן לחדול ממנהג גרוע ומגונה זה המכלה כל חלקה טובה בזוגיות שלו. **לאחר קריאה ושמיעה הבין יוסף את היסוד הבא:** אם אתה רואה חיסרון אצל בן הזוג שלך עליך לדעת כי החיסרון הזה קיים אצלך ובגלל זה אתה מבחין שהוא קיים אצל שותפך לחיים, כדי שתתקן אותו אצל עצמך! וממילא, מה יש לך לכעוס ולהעיר לבן הזוג על חיסרון שאתה מוצא אצלו בכל תחום שהוא, הרי אם תתקן את החיסרון הזה אצלך כבר לא תראה אותו אצל בן

מתוך תכנית גדול השלום - להדרת חתנים ויעוץ זוגי, לפרטים: הרב גד סולומון 054-846-9717

הצטרפו לקו
השיעורים במספר
077-323-7830
שלוחה 1 גברים
שלוחה 2 נשים
שמעו ותחי נפשכם.

להקדשת **100**
עלונים לזכות
יקיריכם בסכום
סמלי של 50 ₪
חייגו:
04-648-1112

כולל מוהרא"ש שט"י עמותת 'תורת חסד - תפארת אברכים'

- **טלפון המשרד:** 04-648-1112 (א-ה 09:00-13:00)
- **פריטי החשבון:** בנק מזרחי טפחות (20) סניף נשר (523) ח-ן 26578
- **ביט/פייבוקס:** 054-8469717
- **נדרים פלוס:** בחיפוש 'כולל מוהרא"ש'
- **לקבלת העלון במייל:** kolelmoharosh@gmail.com